

en termostat, og det er hvert land, der har ansvaret for at skrue op og ned på den termostat, alt efter hvad der er behov for.

I 1993 skruede Danmark op, i 1997 skruede vi ned med ATP-ordningen, der kom i begyndelsen af oktober. Mange kan huske den. Med pinsepakken skruede Danmark ned, fordi vi havde brug for det. Danmark har en lavere vækst end eurolandene. Det er helt bevidst. Vi har skruet ned for varmen.

Det er det, der er hele ideen med den konstruktion, vi har lavet. Det er det, der er det geniale, fordi det betyder, at vi kan beholde vores forskellighed i Europa. Det er en utrolig god konstruktion. Vi behøver ikke at være ens, og vi er ikke ens, men det, vi alle sammen skal sørge for, er, at vi sikrer os, at der er et fyr i Frankfurt, der kan sende varme ud til os og beskytte os mod orkan og alt muligt andet på finansmarkedet. Det giver os nemlig ro til at indstille termostaten, som vi har brug for, så vi løser de problemer, vi har i hvert vores samfund.

Hvis nu vi kommer i en situation om 10-15 år, hvor 3 pct.-grænsen er uhensigtsmæssig – lad os nu tænke os, at vi alle sammen i Europa skal løse opgaven med flere ældre og færre erhvervsaktive; det har SF før rejst som et problem i denne sammenhæng, så lad os nu tænke os det, for det er alle landene fælles om – så kunne vi jo godt finde ud af at løse det problem, ligesom vi har kunnet finde ud af at løse utallige andre problemer i mere end 25 år. Det er derfor, vi samarbejder. Så kunne vi jo finde ud af at udvide den grænse til 4 pct., for det er jo ikke en naturlov, at den skal være 3 pct. Det er jeg enig med SF i, men det er politikere, der har bestemt det, og det er politikere, der kan lave det om.

Vi samarbejder for at løse problemerne, men vi har udstrakt frihed til og ansvar for at løse det, der er vores egne problemer, og vi får en hjælp ved at være beskyttet imod uhensigtsmæssigt uvejr.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Lad mig starte med at sige, at jeg synes egentlig, økonomiministerens billede med fyret eller kedlen i Frankfurt var langt bedre end hr.

Holger K. Niensens billede med termostaten, men lad nu det være.

Blot vil jeg slå fast, at for mig er der ikke nogen tvivl om, at det naturligvis giver større finanspolitisk råderum at være med i Den

Økonomiske og Monetære Union end at være udenfor. Derom kan der ikke herske nogen tvivl.

Men jeg blev lidt forvirret, da hr. Holger K. Nielsen skulle svare på mit spørgsmål om det her med termostaten i Frankfurt, for så satte hr. Holger K. Nielsen pludselig spørgsmålstegn ved 3 pct.-begrænsningen. Samtidig har vi hele dagen i dag hørt hr. Holger K. Nielsen slå fast, at SF naturligvis står fast på fastkurspolitikken, og at vi dermed også er bundet til euroen. Så jeg forstår ikke helt sammenhængen, for konsekvensen af, at vi skal være bundet og knyttet til euroen, er naturligvis også, at vi skal respektere 3 pct.-kravet.

Så jeg kunne godt tænke mig at få en forklaring fra hr. Holger K. Niensens side på, om det vitterlig betyder, at man står fast på fastkurspolitikken, eller hvordan det egentlig skal forstås.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Holger K. Nielsen taler meget om de begrænsninger, der er i finanspolitikken, hvis det er sådan, at vi holder os til konvergenskravene, men er hr. Holger K. Nielsen ikke klar over, at vi jo rent faktisk kunne have hævet den offentlige efterspørgsel med 70 mia. kr. sidste år uden at komme i konflikt med konvergenskravene? Der må man da sige, at det er da trods alt nogle penge at kunne føre finanspolitik for.

Men så er der noget helt andet, og det er, at det slår mig sådan, at SF jo altid har sagt nej. Hver evig eneste gang vi har haft folkeafstemninger eller der har været noget med EU, så har man sagt nej. Efter nogle år, når man sådan ser, at det måske faktisk var en temmelig god idé, så siger man ja, og så er man lige pludselig for alle de ting, som man var imod tidligere.

Hvis alle lande og politikere tænkte som SF, havde vi jo ikke engang haft en kul- og stålunion i dag, og så er det meget tvivlsomt, om vi overhovedet havde haft fred i Europa. Vi havde ikke haft noget som helst af det, som SF er for nu. Det centrale er jo at tage et medansvar for udviklingen i Europa i stedet for altid at sidde tilbage med kræmmermentaliteten: Jamen lige på de her punkter kan vi med vores politik se et formål med, at vi er med, men resten vil vi overhovedet ikke vide af.

Tror hr. Holger K. Nielsen virkelig på, at alle de ting, som SF er for nu, var blevet til noget, hvis vi havde fulgt SF's anvisninger op igennem historien?